

D'Art

RECTIFICACIONS AL "CATÀLEG D'OBRES D'ART MODERN DEL NOSTRE CENTRE".— Amb veritable goig vaig llegir la interessantíssima "Lletra al Director", publicada en el nombre anterior d'aquesta REVISTA per l'enamorat del "Centre" senyor Michel Ventura. No conec personalment aquest senyor enc que no he deixat de percebre la seva prestigiosa aurèola, però si altres motius no tingués per a admirar-lo i sentir-li un pregon aprecí, aquesta petita intervenció d'ajuda per a aclarir-nos certs dubtes i obrir-nos els ulls sobre coses d'ell íntimament conegudes m'hi obligaria tanmateix, i el mateix crec que ha de succeir als demés consocis.

No tinc perquè oposar cap resistència a la paternitat que explica del carbó signat "J. Mir". També li reconec alguns mèrits, si bé en Mir de trenta o més anys enrera confesso que m'és bastant desconegut i força distint del Joaquim Mir que més conec, és a dir del Mir actual. No és això cap disculpa, sinó una, crec jo, ben palesa mostra de la prudència que m'ha guiat en no donar per cert quelcom que per a mi no tenia totes les seguretats d'ésser-ho. Celebro, doncs, haver arribat a aixecar aquest vel i lamento no conèixer les altres obres que enumera. La Junta Directiva i les Juntes Seccionals cuidaran d'esbrinar on són les obres que el senyor Ventura detalla i tant de bo siguin totes retrobades i se'n pugui donar compte ben properament.

Posats a rectificar, ens cal declarar haver oblidat en el dit catàleg el bust en marbre del nostre president honorari senyor Evarist Fàbregas existent al saló d'exposicions, degut al nostre compatrieci senyor Ramir Rocamora. De tant vistent que és, em passà inadvertit. Una vertadera paradoxa.

Finalment em plau ajuntar-hi els dos més recents donatius al "Centre" deguts als excel·lents artistes senyors Jaume Mercadé i Alexandre de Cabanyes; del primer, un paisatge molt ben construït i del segon, una Marina vigorosa molt característica de l'autor. Ambdues són pintures a l'oli sobre tela que cal agrair a aquests excel·lents i admirats amics.

L'EXPOSICIÓ LOCAL DE CIMENT I CERÀMICA. — Una interessant exposició d'aquestes poixants indústries de la localitat, ha omplert de visitants el nostre saló d'exposicions durant bona part del mes d'abril. Es tracta d'indústries ja arrelades a casa nostra, les tècniques de les quals estan perfectament posseïdes, però mancades de l'esperit de recerca plàstica que les hi hauria de donar to.

S'exhibeixen, encara!, certs models de fi de segle, i de l'esperit nou no n'hi ha ni un borrall.

Creiem que la tècnica queda perfectament dominada i per tant, aquests artesans industrialitzats que fan amb la matèria coses tènicament bones, ¿no podrien anar a la recerca de noves concepcions més addients a l'oscillació general del món vers una expressió del nostre temps per mitjà de la plasticitat dels materials que tenen entre mans?

Si aquesta exhibició ha de servir per alguna cosa creiem que ha d'ésser per a que la crítica digui d'una manera afirmativa què li manca; per a que vegi què té i què pot tenir. En mosaics hi ha un camp immens de possibilitats plàstiques. El ciment no té límits com a material modern per a expressar les idees modernes; però del ciment, artísticament, cal interdir el que vulgui suplantar el guix de les motlures i l'escarpa de l'escultor. El ceramista té d'aspirar a posar quelcom més que el vernís de ribell amb enervant monotonia.

CÈSAR FERRATER.